

Barcelona assumeix el difícil repte de transformar la Rambla

■ 'La Vanguardia' pregunta a arquitectes, artistes, veïns i restauradors com ha de ser el passeig

ALEX GARCIA

El símbol. El mosaic de Miró torna a lluir el seu aspecte habitual després que l'Ajuntament retirés les ofrenes fetes després del 17-A

**SILVIA ANGULO
LUIS BENVENUTY**
Barcelona

Més de 70 milions de persones d'aquí i d'allà passen cada any per la Rambla. Turistes i locals que l'endemà de l'atemptat del 17 d'agost van recuperar el passeig entonant el "No tinc por" i ramblejant-hi, deixant clara la voluntat de la ciutat de recuperar la seva espinada dorsal. Després de mesos, d'anys, molts barcelonins van tornar a trepitjar l'avinguda que des de fa temps clama a crits una reforma. L'Ajuntament ha presentat aquesta setmana l'equip guanyador del concurs internacional convocat el mes de maig passat que durà a terme la transformació de la Rambla; un grup pluridisciplinari liderat per l'arquitecta i exregidora de Ciutat

Vella Itziar González té davant el repte de reconvertir i recuperar el passeig i incorporar alhora nous elements com la seguretat i el memorial a les víctimes que s'han introduït necessàriament en el discurs sobre com ha de ser la Rambla després de l'atac terrorista.

El futur passeig haurà de respondre a qüestions que fa temps que estan sobre la taula, que s'han estudiat i planificat però que cap govern municipal no s'ha atrevit a executar. Ja no es tracta només d'abordar millores en la il·luminació, el paviment, l'arbratge... si és que arriben a fer-se. També s'ha d'afrontar si Barcelona vol una Rambla amb menys trànsit o fins i tot plenament per als vianants; apostar per un altre tipus de comerç, per un carrer amb més veïns i amb menys obstacles a la calçada central... I, el més impor-

tant, s'ha de plasmar en un projecte ben concret com es durà a terme aquest procés de transformació.

De plans per a la Rambla n'hi ha hagut molts i fins ara només s'han aconseguit retocs estètics sense més transcendència. *La Vanguardia* ha parlat amb entitats, veïns, restauradors, arquitectes, artistes perquè exposin com hauria de ser el passeig. Una carta als Reis d'Orient sobre el futur de la Rambla abordant els principals problemes que afligeixen el passeig i els desafiaments a què s'enfronta.

TRÀNSIT

La conversió de la Rambla en zona de vianants és una qüestió antiga que es planteja des de fa anys però que comporta el risc de provocar el col·lapse de part del Raval i també de la Via Laietana —un

altre carrer pendent de reforma—, que es convertiria en l'única artèria de connexió entre l'Eixample i el mar. Per l'artista Sixe Paredes, reconegut muralista d'origens grafiters, la Rambla "ha de ser principalment un carrer per als vianants per permetre que el passeig central sigui molt més ample".

El mateix entén el restaurador Oscar Manresa, de Casa Guinard, que considera que el carrer és insuficient per acollir la ingent quantitat de persones que hi passen. Proposa que l'espai guanyat al cotxe s'utilitzi per instal·lar terrasses de qualitat on turistes i locals es puguin asseure sense consumir menjar i sense embrutar el carrer com passa en l'actualitat. "La càrrega i descàrrega, que es faci a primera hora del matí i que es mantingui la

Rambla sense cotxes".

Tot i això, altres veus entenen que és difícil expulsar totalment el vehicle privat i que no tindria sentit copiar per a la Rambla el model del Portal de l'Àngel. Aquesta comparació la fa Maria Rubert, arquitecta i professora de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura, que considera que la secció de la Rambla no és un problema i el trànsit no és una qüestió vital per donar aire al passeig central.

El president d'Amics de la Rambla, Fermín Villar, aposta per una solució intermèdia que prevegi la màxima conversió en zona de vianants possible. "Deixar un carril de pujada i un de càrrega i descàrrega en els laterals per poder ampliar les voreres laterals i

LA TRANSFORMACIÓ DE LA RAMBLA

Millores i un comerç de més qualitat

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

eliminar els aparcaments en superfície". La seva proposta inclou reduir el pas dels autobusos amb parada a la Rambla. L'arquitecta Carme Fiol de despatx Arriola&Fiol Arquitectes, que es va presentar al concurs internacional, també aposta per reduir el trànsit, però mantenint el transport públic per als que vulguin arribar a la Rambla i tinguin dificultats per fer-ho, com les persones grans.

SEGURETAT

L'atac terrorista va desencadenar una polèmica vinculada al passeig sobre la seguretat, els pilons, la presència policial... qüestions que el pla futur de la Rambla haurà de resoldre i en la que molts ja aposten per introduir mesures que no comportin un blindatge de l'espai públic. Així ho explica l'arquitecta Benedetta Tagliabue, que afirma que "la reforma no pot traïr l'esperit de la Rambla". Afegeix que si per motius de seguretat s'ha de bloquejar part del camí que es faci amb suports per a testos amb flors de molts colors per no aportar una imatge defensiva i de falta de confiança". També Carme Fiol aposta per una seguretat subtil perquè prioritzi per damunt de tot l'ús i gaudi de l'espai públic.

Per d'altres, la seguretat va més enllà de col·locar elements de bloqueig. Defensen una presència més gran de la Guàrdia Urbana. Fa més de 30 anys que Josep Maria Jori viu a la Rambla i considera que, a més de col·locar sistemes per evitar nous atemptats, l'Ajuntament ha de reforçar la presència policial. "D'aquesta manera -opina- es podrien aturar determinats comportaments com la presència i l'assetjament de les prostitutes durant la nit o actituds

incíviques que converteixen la Rambla en un lloc de vegades insuportable per als que hi vivim". El president d'Amics de la Rambla sentència que cal més Guàrdia Urbana i menys *top manta*.

XIRINGUITOS

Les casetes ubicades al passeig que van substituir fa uns anys les ocelleries són un dels elements urbanístics més qüestionats. No només pel tipus de productes que venen sinó també perquè actuen com a barreres que dificulten la circulació de vianants.

Fermin Villar, des d'Amics de la Rambla, recorda que aquestes paradetes estan fora de normatiua i proposa de reemplaçar-les per més bancs. Carme Fiol considera que tots els comerços que ara són a la zona central s'haurien de traslladar a les plantes baixes de la Rambla. "La intervenció -explica aquesta arquitecta- ha de ser de façana a façana per deixar el màxim espai lliure en el centre perquè es pugui ramblajar de cap a cap". Una opinió que comparteix l'arquitecta i professora de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura (ETSAB) Maria Rubert, que reclama l'eliminació d'aquestes estructures: "La Rambla sembla que té la síndrome de Diògenes en la seva part central", afirma mentre critica la proliferació d'estructures que, a més de ser lletges, ningú no entén què fan al mig del carrer.

TERRASSES

Són un altre dels elements visibles de la Rambla en continu debat. L'artista Sixe Paredes és taxatiu i assegura que no donaria cap llicència més, mentre que Fermin Villar considera que les terrasses han de ser proporcionals a la mida del local i en cap cas s'han d'eliminar.

Oscar Manresa defensa que les

Barcelona manté un únic punt a la Rambla, prop de la plaça Catalunya, per fer ofrenes

terrasses han de ser espais de lleure en els quals es pugui descansar i la londinenca Kate Preston, establerta a Barcelona des de fa 30 anys i actualment responsable del restaurant Ultramarinos, les considera imprescindibles per millorar la qualitat de l'espai públic.

MILLORES

La connexió amb els carrers de l'entorn o amb el mar són algunes de les qüestions que preocupen Carme Fiol, que entén que hi ha espais de la Rambla, com el tram final, que estan desaprovechats i que requereixen una solució per millorar la transversalitat del mar amb la ciutat. També proposa

canviar el paviment i introduir més verd.

Kate Preston reclama una reforma que no sigui només cosmètica. Considera imprescindible recuperar l'aire senyorial que ha perdut el passeig i troba a faltar una il·luminació i neteja més bones. En això coincideix amb Josep Maria Jori, que no entén perquè la Rambla es va deixar de netejar amb mànegues, més efectives que el mètode que s'utilitza ara.

ACTIVITATS

La majoria dels consultats està d'acord que és necessari limitar alguns tipus d'activitats i aprofitar la transformació per incorpo-

rar un comerç de qualitat a les plantes baixes. Posar fi a molts dels locals que es dediquen a vendre menjar de consum immediat és el que proposa el restaurador Oscar Manresa, mentre que Josep Maria Jori considera que la reforma hauria d'introduir mesures que permetin recuperar el teixit ciutadà. "A la Rambla vivim un miler de persones, cada vegada som menys perquè aquí ha desaparegut el teixit urbà. Necessitem que es compleixin les ordenances, que les compleixin els comerciants, els restauradors i també els visitants", sentència.

Preocupa el monocultiu turístic. Les persones consultades per La Vanguardia saben que serà di-

XAVIER CERVERA

fícil evitar-ho però demanen un esforç a l'Ajuntament per canviar aquestes dinàmiques. Segons Carme Fiol, cal aconseguir que a la Rambla arribin nous negocis.

MEMORIAL

El mosaic de Miró va ser el centre de l'homenatge espontani de la ciutat a les víctimes dels atemptats. En qüestió de dies es va cobrir de flors, espelmes, missatges i peluixos que també van omplir altres punts de la Rambla. L'alcaldesa Ada Colau va explicar llavors que s'instal·laria un memorial dels morts del 17-A i que s'inclouria en el projecte de reforma del carrer.

L'escultor Joan Mora conside-

ra que si es col·loca cap monument no hauria de ser gaire aparatós. "Soc partidari del simbolisme i faria una aposta discreta", diu. Per la seva banda, Benedetta Tagliabue explica que s'imagina un memorial "canviant i viu" que "incorpori plantes que es moguin amb el vent, com els arbres de la mateixa Rambla". Fermín Villar demana flors, el símbol de la Rambla, però preferiria que s'hi instal·lés un altar. En aquesta mateixa línia es pronuncia Sixe Paredes, que creu necessari plantejar un monument "amable", que no sigui tràgic ni transmeti pena. "La Rambla -conclou- ha de ser un lloc de gresca, l'essència de Barcelona, el que sempre va ser".●